63/68

10/63/XI

PRÁCA, 8. marca 1968, str. 1. a 3.

Antonín Novotný junior o svojom priateľovi:

Šejna mal komplexy malého človeka

Praha (Práca) — Včera nás prijal Antonín Novotný junior, generálny riaditeľ Artie, podniku zahraničného obchodu pre dovoz a vývoz kutúrnych potrieb, o ktorom je známe, že bol veľmi blízkym priateľom generála Šejnu.

— Áno, poznám Šejnu ešte z čias, keď viedol sekretariát ministra národnej obrany, — povedal Antonín Novotný.

O Ako ste sa vlastne zoznámili?

— V priebehu vojenského cvičenia som bol pridelený na MNO. On bol ľudský, ľudia s ním radi pracovali. Mal veľa priateľov. V poslednom čase sme sa stretali málo. To, čo bolo predtým, dávno sa pominulo.

O Hovorí sa, že Šejna bol priateľom vášho otca.

— To nie je pravda. U otca bol v poslednom čase dva razy, pokiaľ viem. Na XII. zjazde KSČ už Šejna nebol znovu zvolený za člena ÚV KSČ pre nezrovnalosti vo svojom osobnom živote. Keby mu otec tak veril, tak by nedopustil dať ho z ÚV preč.

O Počkajte, k tomu má predsa čo povedať aj predsedníctvo a sjazd, nie?

— To je pravda.

O Nebol vám podozrivý jeho nákladný život?

— Veď zarábal dosť peňazí, z toho vznikli tie jeho „ťahy". On mal komplexy malého človeka. Bol nízkej postavy, chcel preto robiť veľké veci, aby v spoločnosti vynikol. Povedzme, pozval ľudí do pivnice a potom všetko platil. Ťahať kamarátovi peniaze z vrecka nemá zmysel. Preto som ta prestal chodiť. Dostal sa do finančnej tiesne, veľa si vypožičiaval, zle vracal. Ja som mu dohováral, potom to trochu utíchlo. Posledný raz som ho videl pred Vianocami. O afére som sa dozvedel z novín.

O Viete, že požiadal v USA o azyl?

— Veď čo mal tiež urobiť? Ale tak, ako sa mal v ČSSR, nebude sa mať nikde.

O Je nám čudné, prečo mal Šejna diplomatický pas.

— Poslanci ho majú.

O Ale nie všetci.

— Asi ho mal z čias, keď bol vedúcim sekretariátu ministra. Čudné je, že mal pas pri sebe.

O Aj vy máte diplomatický pas?

— Starý.

O Tiež pri sebe?

— Nie, je odovzdaný. A k tomu Šejnovmu pasu — taká šarža, ako bol on, veď treba mať aj trocha dôvery, nie, súdruhovia?

O Vedeli ste niečo o politických dobrodružstvách Šejnu?

AKO SA GENERÁL ŠEJNA MAL V ČSSR, NEBUDE SA MAŤ NIKDE ✦ JE ŤAŽKÉ BYŤ PREZIDENTOVÝM SYNOM ✦ ŠEJNA VEDEL NADCHNÚŤ ĽUDÍ ✦ MYSLÍM, ŽE JE TO LEN KRÁDEŽ

— O akých? Neviem presne, nemôžem poslúžiť, bol som mimo. Nebolo politických dôvodov, prečo by musel ujsť. S jeho prejavmi v NZ boli všetci spokojní, vedel to povedať, nadchnúť ľudí. Jediným motívom úteku bol asi strach pred kriminálom. Bol oddaný režimu a slúžil mu verne, aspoň v tých prejavoch. Ak ináč hovoril a ináč žil, to je jeho vec. O tom ja neviem.

O Považovali ste ho za charakterného človeka?

— Áno, to vám povie každý. Keď som to čítal v novinách, bol som prekvapený.

O Uplatňoval Šejna svoj napoleónsky komplex len na flámoch, alebo aj inde? Povedzme, ako vojak?

— Myslím, že nie.

O Ako na vás pôsobia správy v novinách? Mienime tie o Šejnovi.

— Mám dojem, že sa v tom hľadá niečo, čo tam vôbec nie je.

O Čo tým konkrétne myslíte?

— Všetci, čo s ním pracovali, ho poznali. Prečo s ním nezatriasli už skôr? Možno by sa toto nestalo. A ak má niekto nejaký politický názor, neznamená to, že ho musíme dnes kameňovať, ja si myslím, z toho, čo viem z novín, že je to iba krádež.

O Je ťažké byť prezidentovým synom?

— Je, nesmierne. Občas sa stretnem s ľuďmi, ktorých vidím prvý raz, ktorí nevedia, kto som, a oni mi rozprávajú, že poznajú mladého Novotného a rozprávajú mi o „ňom" klebety. Otec vraj sa ma dokonca trikrát zriekol.

O Aké máte pocity dnes?

— Celý rad ľudí mi prestal odpovedať na pozdrav.

O Ako sa pozeráte na závery januárového pléna ÚV KSČ?

— Ja som len riaditeľ podniku.

O Ale aj komunista!

— Ak to prospeje, tak je to správne.

O Myslíte, že to prospeje?

— To ukáže prax.

Zhovárali sa:

P. CHUDOŽILOV a V. HOLOTÍK

SMENA, 9. marca 1968, str. 5.

14/66/XI

66/68

Dokedy bude Šejna generálom?

/ Výňatok /

Trochu svetla do celej aféry J. Šejnu priniesla bratislavská Práca, ktorá mala rozhovor s mladým A. Novotným. Len čo kamelotí rozniesli noviny,. kde, koho napadli rôzne súvislosti. Z colnice v Bratislave sme dostali zaujímavú zprávu, že 23. mája 1966 na športovom vozidle prišiel mladý A. Novotný a „Na základe rozhodnutia súdu o prepadnutí osobného automobilu značky VOLVO v prospech štátu poverujem súdruha Antonína Novotného, aby tento automobil prevzal a previezol do Prahy". Pečiatka Ministerstva zahraničného obchodu, za ministra nečitateľný podpis.

Mladý A. Novotný, veľký kamoš s J. Šejnom. A. Šejna okrem machinácií s osivami kupčil aj s autami zahraničných značiek! Auto VOLVO pred pár dňami A. Novotný nabúral v Prahe.!?!?

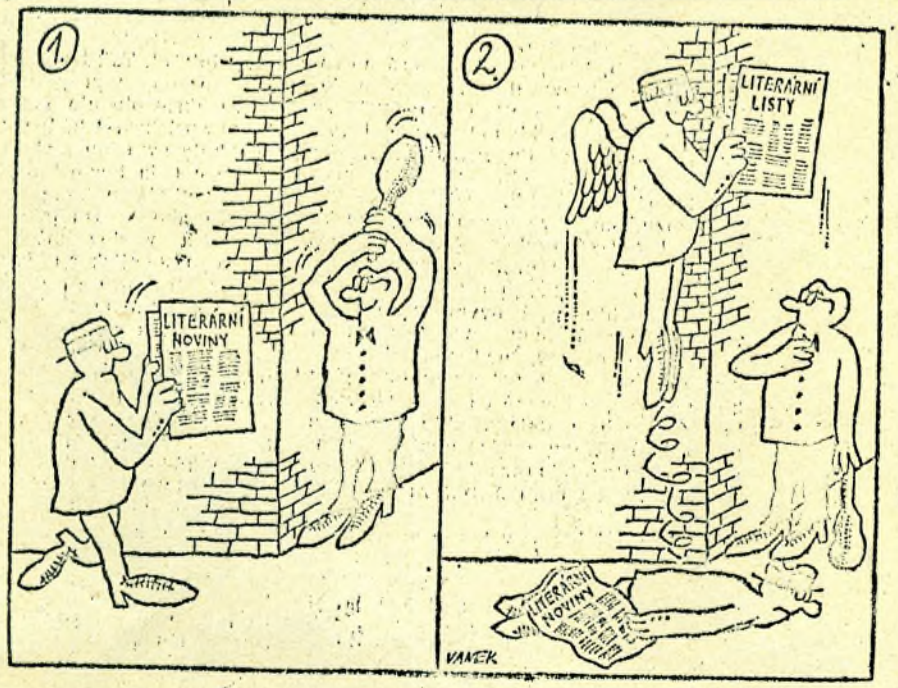
Na stole mám ďalší list adresovaný A. Novotnému, mladému.

„Milý Tondo! Redaktori Práce Ti položili niekoľko otázok k Tvojmu priateľovi „ďatelinovému" generálovi a okrem toho aj jednu provokačnú, či je ťažko byť prezidentovým synom. Odpovedal si „nesmierne". S Tebou som prežíval Tvoj osud, nepovedal si pravdu. Mal si Práci povedať, že veľmi ľahko je byť synom prezidenta. Iste si pamätáš, že si v rokoch 1954—1955 na Vojenskej politickej akadémii preukázal obrovské politické „znalosti", keď si prepadol z ruštiny a z ostatných predmetov si to dotiahol na dostatočnú. Iste si ešte pamätáš, že to všetko dobre skončilo. Alebo, keď si potiahol cudzí zošit na seminári z taktiky a dostal si len stranícku výstrahu. Otec sa Ťa niekedy formálne zriekol. Niektorí súdruhovia na Vojenskej politickej akadémii právom hovorili: „Víš, aký by to byl binec, kdyby propadl?"

Neprepadol, stal sa vysokým vojenským činiteľom, riaditeľom ARTIE. A pritom sme hlásali, že na zodpovedných miestach musia byť len vysoko kvalifikovaní ľudia, odborne a politicky na výške. Dvaja priatelia. Šejna, junior Novotný. Jeden mal štyri meštianky, druhý prepadával. Prečo by vlastne nemohli byť hore, keď mali aj ochrancu hore?!

ONDREJ VESTEG

KULTÚRNY ŽIVOT, č. 10/68, 8. marca 1968, str. 1.



MARIÁN VANEK